

Wim Terluin

Willem (Wim) Marcus Terluin is geboren op 17 december 1923 in Kota Radja, Sumatra, NOI. Hij was de zoon van Jan Aloysius Terluin (1897-1980) en Leonitne Engelbertine Lopulisa (1901-1973). Zijn ouders trouwden in 1920. Hij had een broer en drie zussen: Marie

Louise (1922-2008), Helena Geertruida (1922-1999), Jan Aloysius (1925-2011) en Magdelina (1926-2000). In 1928 verhuisde het gezin naar Batavia vanuit Sigli. Later gingen ze wonen in Bandung.

Aan de parochie van de Heilige Petruskerk in Bandung waren twee padvindersgroepen verbonden; Groep 8, St. Tarcisius Blauw en groep 25 St. Paulus Geel Zwart. De scouts spraken altijd over "geel-zwart" en "blauw". Beide groepen hadden pastoor Jan Berkhout (OSC) als aalmoezenier. Joop en Kees van Erp, Wim en Jan Terluin, Ben van Vianen, Loeki Looyen en

Wim Kagie waren lid de St. Paulusgroep, waar de vader van Wim Kagie in 1940 hopman en groepsvoorzitter was. Twee zussen van Wim en Jan Terluin, Marie Louise en Helena, waren welpenleidster bij de groep.

R.K.- groep "St. Paulus":																				
G.A.	: J. Berkhout, Schoolweg 16, Bandoeng.																			
G/V.	: W.F.A. Kagie, Orchideelaan 23.																			
A.V.	: A. Pieter, Pasirkalikiweg Bla.																			
W.	: W.C.J. Nooyen, Oude Hospitaalweg, Pension v. Rhijn																			
A.W.	: M. Terluin, Frisiastraat 24.																			
A.W.	: H. Terluin, Frisiastraat 24.																			
<table border="0"> <thead> <tr> <th>Welpen</th> <th>Verkenners</th> <th>Voortrekkers</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>geinst. niet geinst.</td> <td>geinst. niet geinst.</td> <td>geinst. niet geinst.</td> </tr> <tr> <td>-16-</td> <td>-5-</td> <td>-20-</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td>-1-</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td>-</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td>-</td> </tr> </tbody> </table>			Welpen	Verkenners	Voortrekkers	geinst. niet geinst.	geinst. niet geinst.	geinst. niet geinst.	-16-	-5-	-20-			-1-			-			-
Welpen	Verkenners	Voortrekkers																		
geinst. niet geinst.	geinst. niet geinst.	geinst. niet geinst.																		
-16-	-5-	-20-																		
		-1-																		
		-																		
		-																		

Aan het begin van de oorlog was Wim scholier. Hij woonde in Bandung. Wim werd militie soldaat tweede klas en was gelegerd in Tjimahi. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Uiteindelijk werd hij tewerkgesteld aan de Birmaspoorlijn.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan

収容所 Camp	爪哇 第12号収容所	番 No.	爪哇 11780
姓 Name	Terluin Wim Marcus	生年月日 Date of Birth	1923.12.17
国籍 Nationality	オランダ	所属部隊 Unit	
階級身分 Rank	二等兵	捕獲年月日 Date of Capture	昭和17年3月8日
捕獲場所 Place of Capture	爪哇	父ノ名 Father's Name	Jan Aloysius Terluin
本籍地 Place of Origin	Bandung, (Netherlands)	母ノ名 Mother's Name	Leonitne L.P.
運送先 Destination of Report	Ando, Tadjoura 1st	職 業 Occupation	Student
		備 考 事 項 Remark	38707

備 考 事 項 Other Information
17.10.47 無作為収容所 特等出立 19.10.47 〃 〃 〃
昭和20年1月20日バンコクに於て聯合國軍に引渡す

uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Zijn vader zat samen met broer Jan Aloysius (9 juli 1925) in kamp Baros 6 in Tjimahi. Dit was een jongenskamp.

In 1952 trouwde hij met Ida Dede en ze emigreerden in 1959 naar Palo Alto in California. Hij werkte als een technische tekenaar bij het Electronics Lab van de Stanford University en ging in 1988 met pensioen. Zijn broer ging op Hawaï wonen.

Hij overleed op 15 september 2010 in Palo Alto, California, USA.

Meer informatie

[Jan Aloysius Terluin \(1897-1980\) » Family tree Plugboer » Genealogy Online \(genealogieonline.nl\)](#)

[Interneringskaart - Nationaal Archief](#)

[Palo Alto Online - Lasting Memories - Willem Marcus Terluin's memorial](#)

[Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië » 17 sep 1928 - Pag. 17 | Delpher](#)

[Database Nederlandse dwangarbeiders Birmaspoorweg \(quasarbooks.com\)](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Tjimahi \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[kampen TJimahi \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

Informatie van dochter Joop van Erp uit boek 2023 over Indische familieband "Selamat Sepanjang Jalan Kenangan" Afscheid langs de weg van herinneringen i.s.m. Kees van Erp.

[Registratie J.A. Terluin op 21 juni 1897 » Open Archieven](#)

Katholiek Leidersblad voor het district Bandoeng, 3^e jaargang 1940-1941

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

foto: Tangkoeban Prahoe 1941. Op voorgrond van links naar rechts: Kees van Erp, Loeki Looyen. Op achtergrond van links naar rechts: Wim Kagie, Wim Terluin, Ben van Vianen

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.